

DANAS POČINJE 55. FESTIVAL IGRANOG FILMA U PULI

Sedam filmskih "vatrenih"

Budući da smo već navikli da nam u raznim natjecanjima reprezentacije nose epitet "vatreni", za ovogodišnju hrvatsku filmsku igranu smotru u Puli doista se može reći da stiže najjača filmska postava - svojevrsni filmski vatreni. Oni će tako već svojim prisutnošću, filmovima i uspjesima koje imaju iza sebe, ali i brojem filmova u Areni biti dostojni predstavnici hrvatske kinematografije, čiju ćemo sliku gledati na jubilarnom 55. festivalu igranog filma koji počinje danas. To je i prilika da zavirimo u ovogodišnju "rukometnu" sedmoricu.

Vinko Brešan je već u Zagrebu, a potom i u Novom Sadu, prikazao svoj film "Nije kraj" (radnog naslova "Žena bez tijela", prema djelu Mate Matišića), ne čekajući pulsku ekskluzivu. Ovu hrvatsko-srpsku priču o vezi hrvatskog ratnog veterana i žene četničkog vojvode kojeg je upucao, u produkciji Ivana Maloče, Brešan je već dobro izreklamirao. Kao i prije pet godina, ta-

hrvatsku filmsku orbitu. Goran Rušinović je kao debitant i likovnjak naprosto uletio na velika vrata s "Mondom Bobom" da bi u svom drugom filmu "Svjetsko čudovište" (također crno-bijelom), više bio zet Rajka Grlića, što mu je očito pripomoglo da književni predložak Miljenka Jergovića pretoči u istoimeni film "Buick Rivera" i već ga unaprijed plasira na tržište, snimajući ga u Sjevernoj Dakoti, u kultnom Fargu, obojenog braćom Coen. I Dalibor Matanić se uhvatio književnog predloška, kultne zbirke priča Damira Karakaša iz polovine devedesetih "Kino Lika" te prema prvim dojmovima sa zatvorene projekcije istoimenog filma sve ukazuje da se pomalo odmaknuo od nametnutog mu propagiranja aktualnosti civilnog društva, od homofobije do AIDS-a, pa je zaronio u milje Like odakle očito želi s čvrstog tla i identiteta ponovno opravdati svoj neosporni talent. Na samom kraju je veterana na zalasku karijere Fadil

koder na jubilarnom, 50. festivalu, suočit će se možda sa svojim najvećim takmacem Zrinkom Ogrestom koji također donosi ljubavnu priču tipičnog trokuta u filmu "Iza stakla" (napisan s Ladom Kaštelan), s Puljankom Jadrankom Đokić u glavnoj ulozi. Arsen Anton Ostojić stiže s "Ničijim sinom" (također prema Matišićevom tekstu), koji je bio i lani najavljivan, ali se Ostojić očito želio suočiti s jakom konkurencijom i još jednom potvrditi da mu "Ta divna splitska noć" nije nikakva sretna okolnost, već pravi filmski doseg. Tomislav Radić s "Tri priče o nespavanju" (jedini potpuno autorski uradak) unosi onu dodatnu nervozu očekivanja i iskakanja iznad svih okvira, kao u filmu "Što je Iva snimila 23. listopada 2003.", koji ga je vratio u

Hadžić s filmom "Zapamtite Vukovar" (prema knjizi Alemke Mirković), koji svojim doprinosom hrvatskoj kinematografiji i kulturi sigurno zaslužuje mjesto među "vatrenima", ali je nepotrebnim cirkusom s vlastitom filmovanom komedijom "Državni lopov" bio dobro srozao svoj ugled. Nadam se da će povratak u Vukovar biti prije svega njegova "popravna" prilika da pokaže zanat, iako ga svi ostali elementi ne moraju do kraja slušati. Filmove će u svečarskom ruhu dočekati i obnovljeno nekadašnje kino "Zagreb", odnosno od večeras "Valli", pa će to također biti pomak i doprinos svekolikoj vatrenoj atmosferi pred Olimpijadu u novoj pulskoj kinoareni.

M. ČURIĆ